

Μ. Μπαλαούρας: Ο ΣΥΡΙΖΑ «δεν ήταν σπορά της τύχης/ήταν τέκνο της ανάγκης/κι ώριμο τέκνο της οργής»*

Το βιβλίο του Πάνου Τριγιάζη «Ο διαρκής μετασχηματισμός της Αριστεράς» προκαλεί τις σκέψεις μας για το πως και γιατί φτάσαμε στη δημιουργία του ΣΥΡΙΖΑ και για τις προοπτικές του στην αριστερή πλευρά ενός κυβερνητικού δίπολου.

Οι πολιτικές πρωτοβουλίες και αποτυπώσεις προς τη δημιουργία του

Στις κεντρικές πολιτικές πρωτοβουλίες, σημειώνω μερικές κομβικές, που τείνουν να λησμονηθούν οι σημαντικότητες τους.

- **1987**, διάσπαση του ΚΚΕ Εσωτερικού σε ΕΑΡ και ΚΚΕ Εσωτερικού-Ανανεωτική Αριστερά.
- **1988**, «κοινό πόρισμα» ΚΚΕ-ΕΑΡ, που οδήγησε στην ίδρυση του «Συνασπισμός της Αριστεράς και της Προόδου».
- **2000**, βουλευτικές εκλογές. Οι δημοσκοπήσεις έδειχναν ότι θα επαναληφθεί η αποτυχία του 1993. Για μη μείνει εκτός Βουλής μια σημαντική συνιστώσα της Ανανεωτικής Αριστεράς- ο Συνασπισμός επί Κωνσταντόπουλου, οι σχηματισμοί της Ανανεωτικής Κομμουνιστικής και Οικολογικής Αριστεράς (ΑΚΟΑ) (Μπανιάς), Ενεργοί Πολίτες(Γλέζος) και ΚΕΔΑ (Θεωνάς-Κωστόπουλος), προσέφεραν ενεργή πολιτική, οργανωτική και με υποψήφιους στήριξη, και το αποτέλεσμα ήταν θετικό με ελάχιστες χιλιάδες ψήφους πάνω από το 3%.
- **2001**, με πρωτοβουλία της ΑΚΟΑ δημιουργείται ο «Χώρος Διαλόγου για την Ενότητα και Κοινή Δράση της Αριστεράς» με έδρα την Εφ. «Η Εποχή».
- **2004**, ίδρυση ΣΥΡΙΖΑ ως εκλογική συμμαχία αριστερών κομμάτων και οργανώσεων.
- **2013**, ιδρύεται ο ΣΥΡΙΖΑ ως ενιαίο πολιτικό κόμμα.

Τα (νέα) κινήματα στο DNA του ΣΥΡΙΖΑ

Έχει ενδιαφέρον να καταγραφούν οι κινηματικές και πολιτικές διεργασίες που δημιούργησαν ένα νέο-γιγαντιαίο κινηματικό ρεύμα. Στη μια πλευρά, και ως καταλύτης, το «Δίκτυο για τα Κοινωνικά και Πολιτικά Δικαιώματα» και από την άλλη τα πολιτικά υποκείμενα, ΑΚΟΑ, ΟΚΔΕ, ΔΕΑ και κάποιες

ακροαριστερές οργανώσεις. Ο Συνασπισμός με τον Νίκο Κωνσταντόπουλο και με την ενεργή παρέμβαση συνδικαλιστών του, της Νεολαίας ΣΥΝ(γραμματέας ο Αλέξης Τσίπρας), του Αριστερού Ρεύματος προχωρά στη μετατόπιση του στον ριζοσπαστισμό, συμμετέχοντας ενεργά στις κινηματικές πρωτοβουλίες. Συγκεκριμένα:

1997-99, Ευρωπορείες, (Άμστερνταμ, Κολωνία, Πράγα)

2001 Ιανουάριος Το Ά Παγκόσμιο Κοινωνικό Φόρουμ (ΠΚΦ) στο Πόρτο Αλέγκρε. Προηγήθηκαν οι Ζαπατίστες και τα γεγονότα στο Σιάτλ ενάντια στον Παγκόσμιο Οργανισμό Εμπορίου. Στο ΠΚΦ τέθηκε το ζήτημα αν τα κοινωνικά υποκείμενα μπορούν να συνυπάρξουν με τα πολιτικά. Το στίγμα του αντιπαγκοσμιοποιητικού κινήματος: εργασία, κοινωνικά δικαιώματα, περιβάλλον, κοινωνικά αγαθά. **2001**, Γένοβα τεράστια κινητοποίηση, συγκρούσεις. 1.700 άτομα από την Ελλάδα –μακράν η μεγαλύτερη ξένη αντιπροσωπεία.

2001, ίδρυση Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ. Μεγάλες κινητοποιήσεις Ναύπλιο, Θεσσαλονίκη, Αθήνα, κορύφωση 2006.

«Ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός»

Το Ελληνικό Κοινωνικό Φόρουμ ήταν η μήτρα του ΣΥΡΙΖΑ, συνέβαλε καθοριστικά στη διαμόρφωση της αντίληψης ότι τα κόμματα δεν είναι αυτά που καθοδηγούν τα κινήματα, αλλά είναι συνομιλητές τους, πράγμα δύσκολο για την παραδοσιακή Αριστερά, όπου επικρατούσε η άποψη ότι τα κινήματα καθοδηγούνται από το κόμμα.

Πολύτιμη συμβολή του βιβλίου Τριγάζη είναι η ώσμωση με το κίνημα κατά της καπιταλιστικής παγκοσμιοποίησης, από την οπτική γωνία ενός νέου διεθνισμού. Όλα συμπυκνώνονταν στο γνωστό «ένας άλλος κόσμος είναι εφικτός».

2011-2015 «Η ανάγκη έγινε ιστορία...»

Η λαϊκή οργή, αναβάθμισε την ενεργή συνύπαρξη και αγωνιστική συμπόρευση με τα κινήματα, δημιουργώντας κοινωνική και πολιτική πυροδότηση, στην οποία συμβάλλαμε με πολιτικό σχέδιο που υπηρετήσαμε με ειλικρίνεια και πάθος.

Η ιστορία όμως γράφεται και με ήττες, αρκεί η ήττα του Ιουλίου να μη γινόταν στρατηγική. Αυτά είπα και ως εισηγητής του μνημονίου, που με υποχρέωσαν ανώτατα κλιμάκια του κόμματος, αναφέροντας μάλιστα τη συνθήκη του «Μπρεστ Λιτοφσκ».. Πιστεύω ακράδαντα, ότι παρά τις υστερήσεις, τα λάθη και την έλλειψη τόλμης σε θύλακες υπουργείων, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ σφράγισε θετικά το πολιτικό σύστημα με τις εμβληματικές κοινωνικές, πολιτικές και διεθνείς πρωτοβουλίες και αποφάσεις.. Οφείλουμε όμως να αναστοχαστούμε τη κυβερνητική μας θητεία, ως υποχρέωση στον ελληνικό λαό και πυξίδα της νέας κυβέρνησης μας..

Διεύρυνση, αλλά πως;

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι το μεγαλύτερο κόμμα της Αριστεράς στην Ευρώπη και επομένως η ευθύνη και το βάρος του δεν κλείνεται στους τοίχους της χώρας.

Ταυτόχρονα, το πολιτικό του βάρος, και σε σύγκριση με τα ευρωπαϊκά κόμματα, είναι αναντίστοιχο με τις οργανωμένα μέλη του, πρόβλημα που τείνει να μετατραπεί δομικό.

Θεωρώ, ότι και στην περίοδο διακυβέρνησης μας το κόμμα δε διέβλεψε τη δυνατότητα να γίνει η ψυχή του ΣΥΡΙΖΑ, να εξέφραζε το όραμα, τη συνείδηση και την ελπίδα, πέραν από τις αναγκαστικές δυσκαμψίες των μνημονιακών καταναγκασμών της κυβέρνησης.

Η διεύρυνση του ΣΥΡΙΖΑ, που από παλιά πολλοί τη θεωρούσαμε αναγκαιότητα-προτεραιότητα, φαίνεται ότι, ενώ είναι επιβεβλημένη ανάγκη, δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες. Οι επώνυμοι έρχονται με τυμπανοκρουσίες, ενώ θα έπρεπε να εγγράφονται με διαδικασίες του κόμματος στις οργανώσεις και μέσω αυτών να δρουν προς όλα τα κλιμάκια.

Ταυτόχρονα, νέα μέλη δε γίνονται κοινωνικοί του αξιακού φορτίου ενός ενιαίου δρώντος ιδεολογικοπολιτικού οργανισμού, αλλά εγγραφόμενοι δια μέσω αντιπροσώπων, γίνονται ορατοί μόνο ως ψηφοφόροι κομματικών αρχαιρεσιών...

Κι όπως είπε ο πρόεδρος του κόμματος, Αλέξης Τσίπρας, «απευθυνόμαστε ακόμη και σε πέρα από την Αριστερά δυνάμεις, σοσιαλιστικές, σοσιαλδημοκρατικές, οικολογικές δυνάμεις, κεντρώες δυνάμεις **με την αριστερή μας ταυτότητα και όχι με κάποια άλλη**»!! (ΣΣ: θα πρόσθετα ότι απευθυνόμαστε και στις άλλες δυνάμεις της Αριστεράς).

Ο ΣΥΡΙΖΑ κόμμα της Αριστεράς- κορμός των προοδευτικών δυνάμεων

Διάγουμε μια περίεργη, ταραγμένη εποχή. Η πανδημία έχει ανοίξει παγκοσμίως μια σύγκρουση της Αριστεράς με τον νεοφιλελεύθερο καπιταλισμό. Είτε στην επανα-εδραίωση νεοφιλελευθερισμού με περισσό αυταρχισμό και ανάληψη δημοκρατία, κοινωνική περιθωριοποίηση της μεσαίας τάξης και

κάτω.

Είτε στην επαναφορά της αναγκαιότητας των δημοσίων αγαθών, Υγεία-Παιδεία, του κοινωνικού κράτους, τη προτεραιότητα της πολιτικής και όχι των αγορών. Ανάδειξη στην πράξη σε σημαίνουσα οικολογική δύναμη.

Ο ΣΥΡΙΖΑ να καταθέσει σαφές κυβερνητικό πρόγραμμα και μεσοπρόθεσμο, με δομικές αλλαγές για την παραγωγική ανασυγκρότηση της χώρας.

Να προσφέρει όραμα, ιδίως, στη νέα γενιά, να απευθυνθεί στη κοινωνία με καθαρές επιλογές, στους αόρατους, στους εκπτώχυνμένους μικρούς-μεσαίους.

Να εμπνεύσει και να συμβάλλει στη πυροδότηση των νέων και παραδοσιακών κινημάτων... Διάλογος-δράση-συνομιλητές-συνύπαρξη.

Να υπηρετήσουμε με πολιτικό σχέδιο τη συνεργασία με άλλες προοδευτικές δυνάμεις, να δημιουργήσουμε μια εναλλακτική προοδευτική διακυβέρνηση.

**Παρέμβαση στην παρουσίαση του βιβλίου του Πάνου Τριγάζη «Ο διαρκής μετασχηματισμός της Αριστεράς»*

*** Ο Μάκης Μπαλαούρας είναι Μέλος της ΚΕ του ΣΥΡΙΖΑ*